



En Sang

i Anledning af et Sneeskred,
der rammede Gaarden Bratfjeld
i Tromsøfundet,

som beboedes af Brodrene Mikal og Johan Jensen
hvorved 8 Mennesker mistede Livet og
6 bleve saarede.

den 22de Marts 1881.

af

Joh. Andr. Ullé.

Tromsøfundets Skole i April 1881.

(Eftertryk forbydes).

Tromsø. G. Kjeldseths Bogtrykkeri, u.å.

V box 18:513

Mel.: Mig hjertelig nu længes.

I Dag er Naadens Time, I Dag vi finder Gud!
Forsøm ei Bonnens Time! Foragt dog ei hans Bud!
Thi Klokken snart kan lyde I Dag sit sidste Slag.
Din Jesum du adlyde, I Dag, i Dag, i Dag!

2. O, tager her Eksempel, Hvor uvis Tiden er!
O, vær derfor Guds Tempel Og tjen din Herre kjær!
Da er du altid sikker Paa Lønningen hist at faa,
Giv slip paa Verdens Lyster! Til Jesum du faar gaa.

3. En stor Ulykke stede Paa ovennævnte Gaard;
Og intet der sig te'de End som et andet Aar.
At Sneen nu nedstyrted', De var uvibend' om,
Førend den haardt dem trykked' Paa Liv og Eiendom.

4. Og otte bleve døde, Og seks blev saarede;
Tilfammen Born og Fædre, Blev bortflyttede
Fra dette Jordens Fængsel Til Himmels gyldne Borg,
Fra Nød, fra Sorg, fra Trængsel; Der findes ikke Sorg.

5. Mikal sin Hustru tabte Lillige og sin Søn.
Han bærer Sorgen sagte, Da han er vis paa Løn
Hos Gud, sin kjære Fader, Som bor i Himmelen;
Han beder: at Gud tager Ham til sit rette Hjem.

6. Og begge Mikals Sønner, De mistede sin Mor.
Gud hør deres Bønner! De tabte og sin Bror.
Gib de dog vilde tage Eksempel nu herpaa,
Og ikke Gud forsage, Men fast i Bagten staa.

7. Og Mikals Broder, Johan, Han vandred ogsaa bort,
Lillige ogsaa Konen. Med tvende Døtre fort.
Fra Sønner, og fra Døtre Adspredte hist og her.
Gud, vær Du deres Fædre, Saalænge de er her!

8. Den en' af Johans Døtre, Hvilts Navn er Jensine,
I Nætter syv og Dage, Hun laa i Kuld' og Sne
Foruden Mad og Drikke I denne stærke Frost;
Men Herren opholdt hende, Han har faa rig en Høst.

9. Da hun blev bragt af Snøen; Hun takkede sin Gud,
Der har lært hende Veien At blive Jesu Brud.
Nu har hun mistet Fødder Og faa't igjen af Træ;
Hun støttes maa paa Krykker At gaa fra Sted til Sted.

10. Samt tvende gamle Enten, De stiftes og herfra,
Har fundet sine Mænd deroppe i Guds Stad.
Den ene havde Sønner, den anden ingen Born.
Modtag de Sønners Bønner, Og vær for dem et Børn!

11. Jeg tabte tre Disciple Af mine kjære, smaa,
De fundet har sin Hjerde Og faar beroppe gaa
I sorte hvide Klæder Med Palmegren i Haand,
Og nyde Himmels Klæder Tilfammen med Guds Aand.

12. Jeg har to, som ere syge. Gud læge deres Saar;
Du er den sande Læge Fer dem, som paa Dig tror;
Du ved om de kan komme Paa Stolen til mig mer;
Du faar det selv bestemme, Din gode Vilie ste!

13. Om Morgenen i Lide, Om Aftenen er død.
Vi kan det ikke vide Til hvilken stor en Nød
Om Dagen, vi kan komme, Om Natten ligesaa;
Godt er det for de fromme, Som da kan hjem faa gaa.

14. Arbejder allesammen Paa Sjælens Frelse her!
Da kan vi sige: Amen, Kom søde Jesu her!
Vi er retfærdiggjorte Af Dig, vor bedste Ven!
Og bliver herliggjorte Hos Dig i Himmelen!

(Pris 10 Øre.)
